

правдѣ тѣ правдѣ, и послѣдно да ли те не научихъ лъжовно?

С. Това не знаѣхъ.

От. Нито можешъ да знаешъ, Но позна ли нѣкога, че ако азъ рачително и преготвенъ да ти съмъ казалъ нѣкоѣхъ лъжа?

С. Не любезный отче.

От. Нито никога неще да го познаешъ: защо азъ ти казвамъ и тълкувамъ съкакво както го знаѣхъ. Зато поимашъ, щото и да ти кажъ за истинны. Но правдата, радостно или безъ сърдце ѣхъ правишь?

С. Правѣхъ ѣхъ радостно.

От. Та защо ѣхъ правишь радостно?

С. Да това не можъ ти се обади.

От. Щото правишь, или можешъ да направишь сичко е или правдѣ или неправда. Да ли мислишь, че зато живѣешъ на земѣхъ тѣхъ, за да правишь съкога неправдѣхъ тѣхъ?

С. Не не го вѣрвамъ.

От. Що трѣбѣ да правишь?

С. Щото е правда.

От. Тѣхъ истина! това е онва, що казва Проданъ длѣжностъ. Зато кога ти казва » трѣбѣ да правишь длѣжностъ тѣхъ си. » то е сѣщо то, като да ти казваше » трѣбѣ да правишь правдѣхъ тѣхъ. » Но ако неможешъ отъ само себе си да разсѣдишь правдѣхъ тѣхъ и неправдѣхъ тѣхъ, глѣдай че ѣхъ научи отъ други умны человекъ. Но трѣбѣ да се потрудишь да научишь тва различіе, по скоро.

С. Но и братъ ми и тѣхъ не трѣбѣ ли да прави длѣжностъ та си?

От. Не само той и ты, по още и азъ и Проданъ, и общо сички тѣ человекъ: понеже сички тѣхъ живѣѣхътѣ възъ земѣхъ тѣхъ, за да правѣхътѣ длѣжностъ тѣхъ си, или (което е сѣщо то) за да работатѣ съкога добрѣ и правда. Но искамъ да ти